

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 ianuarie 2001

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Regulamentul Camerei Deputaților 1-16

REPUBLICĂRI

REGULAMENTUL

Camerei Deputaților*)

CAPITOLUL I

Organizarea Camerei Deputaților

Secțiunea 1

Constituirea Camerei Deputaților

Art. 1. — Camera Deputaților nou-aleasă se întrunește în ziua și la ora stabilite prin actul de convocare emis de Președintele României, în conformitate cu prevederile Constituției.

Art. 2. — Până la alegerea Biroului permanent lucrările Camerei Deputaților sunt conduse de cel mai în vârstă deputat, în calitate de președinte de vârstă, asistat de 4 secretari desemnați din rândul celor mai tineri deputați.

Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele de vârstă sau de către unul ori mai mulți secretari prevăzuți la alin. 1 atrage de drept înlocuirea acestora cu deputatul cel mai în vârstă sau, după caz, cu cei mai tineri deputați din rândul celor prezenți.

În intervalul de timp prevăzut la alin. 1 nu pot avea loc dezbateri parlamentare, cu excepția celor care privesc validarea mandatelor de deputat.

Art. 3. — Pentru validarea mandatelor Camera Deputaților alege în prima sa ședință o comisie compusă din 30 de deputați, care să reflecte configurația politică a Camerei, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

Comisia de validare funcționează pe întreaga durată a mandatului Camerei Deputaților.

Art. 4. — Numărul deputaților care vor fi desemnați în comisia de validare de către fiecare grup parlamentar este în funcție de proporția membrilor săi în numărul total al deputaților.

Propunerile pentru stabilirea numărului de deputați care revine fiecărui grup parlamentar se fac de către liderii acestor grupuri și se transmit secretarilor.

Președintele de vârstă prezintă Camerei aceste propuneri în ordinea mărimii grupurilor parlamentare, iar Camera Deputaților hotărăște asupra lor cu votul majorității deputaților prezenți.

*) Republicat în temeiul art. IV din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 5 din 12 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 15 ianuarie 2001, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 2 iunie 1995 și nr. 53 din 14 martie 1996.

Prezentul text republicat include și modificările și completările aduse regulamentului, după ultima republicare, prin hotărârile Camerei Deputaților nr. 33 din 30 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 2 octombrie 1996, nr. 41 din 25 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 26 noiembrie 1998, nr. 39 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 19 octombrie 2000, nr. 48 din 21 decembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 27 decembrie 2000, și nr. 5 din 12 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 15 ianuarie 2001.

Propunerile pentru componența nominală a comisiei se fac de către grupurile parlamentare în limita numărului de locuri aprobat.

Componența comisiei este aprobată de Cameră cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 5. — Comisia de validare își alege un președinte și 2 vicepreședinți, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în 9 grupe de lucru, compuse din câte 3 membri, cu respectarea pe cât posibil a proporției prevăzute la art. 4 alin. 1.

Art. 6. — Biroul comisiei repartizează grupelor de lucru dosarele referitoare la alegerea deputaților, primite de la Biroul Electoral Central, cu excepția celor privind membrii grupelor de lucru.

Verificarea legalității alegerii deputaților care compun grupele de lucru se face de către biroul comisiei de validare.

Biroul comisiei de validare și grupele de lucru sunt obligate să prezinte comisiei propunerile privind validarea sau invalidarea mandatelor de deputat, în scris, în termen de cel mult 3 zile de la constituirea comisiei. Aceste propuneri se adoptă cu votul majorității membrilor biroului sau ai grupelor de lucru.

După expirarea termenului de 3 zile discutarea dosarelor nesoluționate se face în plenul comisiei.

Comisia de validare se pronunță asupra contestațiilor nesoluționate și asupra aceluia a căror soluționare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare.

Art. 7. — Comisia de validare poate propune invalidarea alegerii unui deputat în cazurile în care constată că alegerea acestuia s-a făcut prin încălcarea legii, inclusiv prin fraudă electorală.

Art. 8. — Comisia, în cel mult 4 zile de la constituire, întocmește un raport în care vor fi precizați deputații pentru care se propune validarea, invalidarea sau, după caz, amânarea validării mandatelor, cu motivarea pe scurt a propunerilor de invalidare sau de amânare.

Art. 9. — Raportul este aprobat de comisie cu votul majorității membrilor acesteia; în caz de paritate votul președintelui este hotărâtor.

Art. 10. — Camera Deputaților se întrunește în ședință, de drept, în a 5-a zi de la constituirea comisiei de validare, pentru dezbaterile raportului acesteia.

Raportul comisiei de validare se prezintă Camerei Deputaților de către președintele acesteia.

Art. 11. — În cazul deputaților pentru care nu există motive de invalidare potrivit art. 7 se întocmește, pe circumscripții electorale, o listă cu numele și prenumele acestora, asupra căreia Camera se pronunță printr-un singur vot. În cazul deputaților la care a fost propusă invalidarea mandatului Camera dezbate și se pronunță prin vot pentru fiecare caz.

Validarea sau invalidarea mandatelor de deputat se face cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 12. — Camera Deputaților este legal constituită după validarea a două treimi din mandatele de deputat.

Secțiunea a 2-a

Grupurile parlamentare

Art. 13. — Grupurile parlamentare sunt structuri ale Camerei Deputaților. Ele se pot constitui din cel puțin 10 deputați care au candidat în alegeri pe listele aceluiași partid sau ale aceleiași formațiuni politice.

Deputații unui partid sau ai unei formațiuni politice nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

Deputații care au candidat pe listele unei coaliții electorale și fac parte din partide sau formațiuni politice diferite pot constitui grupuri parlamentare proprii ale partidelor sau formațiunilor din care fac parte.

Deputații unor partide sau formațiuni politice care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar, precum și deputații independenți se pot reuni în grupuri parlamentare mixte sau se pot afilia altor grupuri parlamentare constituite potrivit alin. 1.

Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât minoritatea maghiară, pot constitui un singur grup parlamentar.

Art. 14. — În prima sa ședință fiecare grup parlamentar procedează la desemnarea conducerii proprii alcătuite din lider și, după caz, din unul sau mai mulți locuitori.

Art. 15. — Liderul grupului prezintă Camerei denumirea acestuia, precum și componența lui numerică și nominală.

Sucesiunea prezentărilor se stabilește de către președintele de vârstă al Camerei, în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.

Art. 16. — Grupurile parlamentare, în funcție de ponderea lor în Camera Deputaților, au la dispoziție logistica necesară în vederea desfășurării activității, autoturisme, personal de secretariat și de specialitate, potrivit hotărârii Biroului permanent.

Art. 17. — Președintele Camerei Deputaților împreună cu liderii grupurilor parlamentare repartizează locurile în sala de ședințe pentru fiecare grup parlamentar.

Art. 18. — Formarea de grupuri parlamentare ale unor partide care nu au obținut mandate în urma alegerilor este interzisă.

Art. 19. — Orice modificare intervenită în componența unui grup parlamentar se aduce la cunoștință președintelui Camerei Deputaților sub semnătura liderului grupului și, după caz, a deputatului.

Președintele Camerei informează deputații, în ședință publică, asupra modificărilor intervenite în componența grupurilor parlamentare.

Secțiunea a 3-a

Alegerea președintelui Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent

Art. 20. — După constituirea legală a Camerei Deputaților se aleg președintele Camerei Deputaților și apoi ceilalți membri ai Biroului permanent al acesteia.

Președintele Camerei Deputaților este și președintele Biroului permanent, din care mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori.

Biroul permanent se alcătuiește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei, așa cum rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

Art. 21. — Președintele Camerei Deputaților este ales pe durata mandatului Camerei, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sunt înscrise numele și prenumele tuturor candidaților propuși de grupurile parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

Este declarat ales președinte al Camerei Deputaților candidatul care a întrunit votul majorității deputaților.

Dacă nici un candidat nu a întrunit, după două tururi, votul majorității deputaților, se organizează noi tururi de scrutin, în urma cărora va fi declarat președinte al Camerei Deputaților candidatul care a obținut majoritatea voturilor deputaților prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului prevăzut la art. 64 din Constituție.

Art. 22. — O dată cu alegerea președintelui Camerei activitatea președintelui de vârstă încetează.

Art. 23. — Alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare.

În vederea depunerii propunerilor Camera Deputaților stabilește numărul de locuri din Biroul permanent, care revine, pe funcții, grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a Camerei.

Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. 1 se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în limita numărului de locuri stabilit potrivit alin. 2. Lista candidaților propuși pentru Biroul permanent se supune în întregime votului Camerei Deputaților și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților. Dacă nu se realizează această majoritate, se organizează un nou tur de scrutin, în care lista este aprobată cu majoritatea voturilor deputaților prezenți. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 24. — Vicepreședinții, secretarii și chestorii sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni ordinare.

Art. 25. — Oricărui membru al Biroului permanent i se poate revoca mandatul înainte de expirarea acestuia, la cererea motivată a grupului parlamentar care l-a propus sau a cel puțin unei treimi din numărul deputaților provenind din minimum trei grupuri parlamentare. Votul este secret și se exprimă prin bile pentru fiecare caz, în cel mult 15 zile de la data înregistrării cererii de revocare.

Art. 26. — Funcțiile din Biroul permanent devenite vacante în timpul sesiunii se ocupă la propunerea grupului parlamentar căruia i-a fost repartizată funcția respectivă, în condițiile prevăzute la art. 23.

Art. 27. — O dată cu alegerea Biroului permanent, activitatea secretarilor desemnați în condițiile art. 2 alin. 1 încetează.

Art. 28. — Hotărârile prevăzute la art. 1—27 se adoptă prin vot deschis, în afară de cazurile în care se prevede altfel.

Secțiunea a 4-a

Biroul permanent al Camerei Deputaților și Comitetul ordinii de zi

Art. 29. — Biroul permanent al Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) propune Camerei data începerii și data încheierii sesiunilor parlamentare;

b) solicită președintelui Camerei convocarea unei sesiuni extraordinare;

c) supune aprobării Camerei Deputaților regulamentul acesteia, precum și propunerile de modificare;

d) prezintă Camerei Deputaților spre aprobare proiectul de buget al acesteia și contul de încheiere a exercițiului bugetar;

e) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Camerei Deputaților;

f) primește și distribuie proiectele de legi, propunerile legislative și rapoartele comisiilor parlamentare, în ordinea depunerii acestora la registratura Camerei Deputaților, dacă plenul Camerei nu stabilește altfel;

g) întocmește proiectul ordinii de zi a ședințelor Camerei și programul de lucru al acesteia;

h) organizează relațiile Camerei cu parlamentele altor state și cu organizațiile parlamentare pe baza consultării, în funcție de natura acțiunilor avute în vedere, a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, a grupurilor parlamentare, a Comisiei de politică externă și a altor comisii permanente, informând Camera Deputaților asupra măsurilor stabilite, inclusiv cu privire la componența nominală a delegațiilor;

i) supune spre aprobare Camerei Deputaților componența delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare mondiale sau regionale, pe baza consultării grupurilor parlamentare și cu respectarea configurației politice a Camerei;

j) aprobă statul de funcții și regulamentul serviciilor Camerei Deputaților; supune aprobării Camerei structura serviciilor acesteia;

k) conduce și controlează serviciile Camerei Deputaților;

l) aprobă regulamentul privind paza și accesul persoanelor în sediul Camerei Deputaților;

m) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, alte dispoziții legale sau însărcinări date de Camera Deputaților.

Dezbaterile din Biroul permanent se consemnează în procese-verbale sau în stenograme.

Deputații pot consulta stenogramele sau pot obține o copie de pe acestea, cu excepția celor declarate confidențiale de către Biroul permanent, care pot fi numai consultate.

Art. 30. — Biroul permanent se convoacă la cererea președintelui Camerei Deputaților sau la cererea a cel puțin 4 membri ai săi.

Art. 31. — Președintele Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) convoacă deputații în sesiuni ordinare sau extraordinare;

b) conduce lucrările Camerei Deputaților, asistat obligatoriu de 2 secretari, și asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor, precum și respectarea regulamentului;

c) acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele puse în dezbateri, stabilește ordinea votării, precizează semnificația votului și anunță rezultatul acestuia;

d) conduce lucrările ședințelor Biroului permanent;

e) convoacă Comitetul ordinii de zi, prezidează lucrările acestuia și îi supune spre aprobare proiectele ordinii de zi și programului de lucru ale Camerei;

f) sesizează Curtea Constituțională în condițiile prevăzute la art. 144 lit. a) și b) din Constituție;

g) asigură trimiterea de îndată la Senat, spre dezbateri, a proiectelor de lege adoptate sau respinse de Cameră, sau, după caz, Președintelui României, spre promulgare, a legilor votate, în termenele stabilite de lege;

h) reprezintă Camera Deputaților în relațiile interne și externe;

i) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, precum și însărcinările date de Camera Deputaților.

Art. 32. — Vicepreședinții îndeplinesc, prin rotație, atribuțiile președintelui, la cererea sa sau în caz de indisponibilitate a acestuia, precum și alte sarcini încredințate de Biroul permanent.

Art. 33. — Secretarii întocmesc lista înscrierilor la cuvânt, pe baza solicitărilor deputaților, în ordinea în care au fost făcute; prezintă propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate Camerei, efectuează apelul nominal, consemnează rezultatul votului, țin evidența hotărârilor adoptate, veghează la întocmirea stenogramelor, îl asistă pe președinte în realizarea atribuțiilor ce îi revin și îndeplinesc orice alte sarcini primite de la acesta sau de la Biroul permanent.

Art. 34. — Chestorii verifică modul de gestionare a patrimoniului, funcționarea și calitatea serviciilor Camerei Deputaților și fac propuneri corespunzătoare Biroului permanent. Exercițiu controlul financiar asupra cheltuielilor efectuate, prezintă Biroului permanent proiectul de buget al Camerei și contul de încheiere a exercițiului bugetar anual, asigură menținerea ordinii în localul Camerei Deputaților și îndeplinesc alte atribuții, în conformitate cu dispozițiile președintelui acesteia sau ale Biroului permanent.

În exercitarea atribuțiilor de control financiar-contabil chestorii sunt sprijiniți de un corp de control compus din 2 experți contabili și sunt subordonați numai plenului Camerei Deputaților.

La sfârșitul fiecărei sesiuni chestorii prezintă Camerei Deputaților un raport cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

Art. 35. — Comitetul ordinii de zi este alcătuit din liderii grupurilor parlamentare sau din locțiitorii acestora și are următoarele atribuții:

a) aprobă ordinea de zi a ședințelor Camerei și programul de lucru al acesteia, precum și modificările sau completările aduse ordinii de zi sau programului aprobat;

b) organizează dezbaterile prin alocarea pentru fiecare grup parlamentar, în funcție de ponderea sa în numărul total al deputaților, a timpului afectat pentru luările de cuvânt în

ședința Camerei; alocarea timpului afectat dezbaterilor este obligatorie la dezbaterile politice și facultativă la dezbaterile generale asupra unui proiect de lege sau unei propuneri legislative;

c) poate include în ordinea de zi dezbaterile unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit.

Art. 36. — Comitetul ordinii de zi hotărăște cu majoritatea rezultată din ponderea votului fiecărui membru prezent. Ponderea este dată de proporția grupului parlamentar reprezentat de lider în numărul total al deputaților. Președintele Camerei nu are drept de vot.

La lucrările Comitetului ordinii de zi participă ca invitat reprezentantul Guvernului și, dacă este cazul, președintele comisiei parlamentare care a depășit termenul de depunere a raportului.

Comitetul ordinii de zi se întrunește, de regulă, miercurea și lucrează în mod regulamentar în prezența a cel puțin jumătate din numărul liderilor grupurilor parlamentare.

Secțiunea a 5-a

Comisiile Camerei Deputaților

1. Dispoziții comune

Art. 37. — Comisiile sunt organe de lucru ale Camerei Deputaților, înființate cu scopul de a îndeplini însărcinările care le sunt încredințate în vederea pregătirii lucrărilor Camerei.

Art. 38. — Camera Deputaților constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale.

Camera Deputaților constituie, de asemenea, comisii de mediere sau alte comisii comune cu Senatul.

Comisiile permanente sunt formate dintr-un număr de 13—40 de deputați, cu excepția Comisiei pentru regulament, care se compune din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar. Numărul membrilor comisiilor permanente se stabilește, pentru fiecare caz, de Camera Deputaților. Numărul membrilor și componența nominală a comisiilor de anchetă sau speciale se aprobă o dată cu constituirea acestora.

Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă dintre cele prevăzute la art. 58, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament și ai Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, care pot face parte și dintr-o altă comisie permanentă.

Art. 39. — Alcătuirea comisiilor Camerei Deputaților se face cu respectarea configurației politice a Camerei.

Pentru fiecare comisie numărul de locuri care revine fiecărui grup parlamentar sau deputaților independenți se stabilește de Camera Deputaților, la propunerea Biroului permanent.

Art. 40. — Propunerile de membri ai comisiilor se vor face, în termenul stabilit de președintele Camerei Deputaților, de către grupurile parlamentare, în limita locurilor stabilite potrivit art. 39 alin. 2.

Art. 41. — Membrii comisiilor sunt desemnați prin acordul liderilor grupurilor parlamentare, cu respectarea configurației politice a Camerei.

În cazul în care nu există dezacord asupra desemnării membrilor în comisii potrivit alin. 1, Camera va aproba componența comisiilor cu votul deschis al majorității deputaților prezenți.

Art. 42. — Dacă grupurile parlamentare nu ajung la un acord asupra componenței uneia sau mai multor comisii, Biroul permanent propune și Camera hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, asupra candidaturilor susținute de fiecare dintre grupurile parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei.

Art. 43. — În prima lor ședință, convocată de președintele Camerei, comisiile permanente își aleg birourile, compuse din

câte un președinte, 2 vicepreședinți și 2 secretari, cu excepția Comisiei pentru regulament, al cărei birou este compus din președinte, un vicepreședinte și un secretar. Funcțiile din biroul Comisiei pentru regulament sunt ocupate în ordinea mărimii grupurilor parlamentare. Biroul Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor este format din președinte, 3 vicepreședinți și 2 secretari.

Componența biroului comisiei se stabilește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare, respectându-se, pe cât posibil, configurația politică a Camerei, așa cum rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. 1 se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în cadrul numărului de locuri stabilit potrivit alin. 2.

Lista candidaților pentru biroul comisiei se supune în întregime votului membrilor acesteia și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților prezenți.

Revocarea unui membru din biroul comisiei se hotărăște cu votul majorității deputaților din comisie, la cererea grupului parlamentar care l-a propus sau a unei treimi din numărul membrilor comisiei.

Art. 44. — Biroul fiecărei comisii:

a) propune ordinea de zi a ședințelor, prezentând comisiei lista cuprinzând toate inițiativele legislative și celelalte probleme de competența acesteia;

b) propune proiectul regulamentului de funcționare a comisiei;

c) stabilește sarcinile ce revin deputaților din comisie;

d) adoptă hotărâri în chestiuni care interesează bunul mers al activității comisiei;

e) constituie, dacă este necesar, subcomisii, desemnându-le misiunea, componența și conducerea.

Art. 45. — Președintele comisiei:

a) conduce ședințele comisiei;

b) poate propune ca la lucrările comisiei, în scopul realizării lor în bune condiții, să ia parte și alte persoane;

c) asigură reprezentarea comisiei în raporturile cu Guvernul, cu Biroul permanent al Camerei și cu celelalte comisii;

d) îndeplinește alte atribuții cerute de desfășurarea în bune condiții a lucrărilor comisiei.

Art. 46. — Vicepreședinții comisiilor îndeplinesc pe rând, în lipsa președintelui, atribuțiile acestuia.

Art. 47. — Secretarii comisiilor:

a) țin evidența prezenței membrilor comisiei la ședințele acesteia;

b) asigură redactarea tuturor actelor comisiei;

c) numără voturile exprimate în ședințele comisiei;

d) urmăresc întocmirea proceselor-verbale ale ședințelor comisiei;

e) îndeplinesc orice alte atribuții necesare bunului mers al activității comisiei, ca urmare a dispozițiilor biroului sau ale președintelui acesteia.

Art. 48. — Convocarea ședințelor comisiei se face cu cel puțin 24 de ore înainte de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de un vicepreședinte care îl înlocuiește.

Participarea deputaților la ședințele comisiilor este obligatorie.

În caz de absență nejustificată de la lucrările comisiei se aplică prevederile art. 131 alin. 3.

Deputatul care absentează de la lucrările comisiei poate fi înlocuit de un alt deputat din același grup, pe baza împuternicirii scrise a liderului grupului parlamentar.

Art. 49. — În timpul sesiunii ședințele comisiilor parlamentare pot avea loc în același timp cu cele ale plenului Camerei, pe baza aprobării date de Comitetul ordinii de zi.

Prin excepție de la prevederile alin. 1 este interzisă ținerea de ședințe în comisii concomitent cu ședința de vot organizată în acest scop, potrivit ordinii de zi. De asemenea, lucrările comisiei se suspendă de drept în cazul în care președintele Camerei solicită prezența deputaților la lucrările în plen.

Art. 50. — Sedințele comisiilor nu sunt publice.

În mod excepțional comisiile pot hotărî invitarea la dezbatere a reprezentanților presei, precum și condițiile în care lucrările pot fi transmise la radio sau televiziune, dacă acest lucru nu aduce atingere unor interese de stat care recomandă păstrarea secretului acestor dezbateri.

Art. 51. — Miniștrii au acces la lucrările comisiilor. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie. Guvernul trebuie înștiințat, prin președintele Camerei, de data la care au loc ședințele acestora.

Art. 52. — La ședințele comisiilor au dreptul să participe deputații care au făcut propuneri care stau la baza lucrărilor acestora (autori de propuneri legislative, de amendamente etc.), precum și, la cererea președintelui comisiei, specialiști ai Comisiului Legislativ.

Comisiile pot invita să participe la ședințe persoane interesate, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale și specialiști din partea unor autorități publice sau a altor instituții specializate.

Persoanele interesate și reprezentanții organizațiilor neguvernamentale pot solicita participarea la lucrările comisiei printr-o cerere care se aprobă de membrii acesteia.

Persoanele prevăzute în prezentul articol pot fi ascultate în ședința comisiei, dar nu pot participa la vot.

Comisia poate hotărî, la propunerea biroului comisiei, a președintelui sau a unui deputat, limitarea duratei luărilor de cuvânt. Deputații și invitații sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea supusă dezbaterii. În caz contrar președintele poate retrage cuvântul. Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte.

Art. 53. — Pentru ca ședințele comisiilor să aibă loc în mod legal este necesară participarea majorității membrilor care le compun.

Hotărârile comisiilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 54. — Președinții comisiilor permanente, în acord cu președintele Camerei, vor urmări ca, pe timpul desfășurării sesiunilor, o zi pe săptămână să fie consacrată exclusiv activității în comisie.

Art. 55. — La începerea dezbaterii unei lucrări aflate pe ordinea de zi comisia desemnează, la propunerea președintelui, unul sau mai mulți raportori dintre membrii săi.

Aceștia vor asigura redactarea raportului sau a avizului comisiei, care va fi supus aprobării acesteia.

Rapoartele și avizele vor cuprinde, în mod obligatoriu, pe lângă opinia majorității membrilor comisiei, și părerea contrară motivată a celorlalți deputați din comisie.

Art. 56. — Votul în comisie este, de regulă, deschis.

În anumite situații, hotărâte prin vot de membrii acesteia, se poate recurge și la vot secret.

Art. 57. — Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale, care pot fi consultate de deputați.

La sfârșitul fiecărei ședințe, prin grija biroului comisiei se redactează un comunicat de presă.

Sinteza lucrărilor fiecărei comisii se publică săptămânal în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a. Sinteza cuprinde problemele dezbătute, rezultatul votului asupra articolelor și proiectelor de lege, numele și prenumele celor absenți.

Comisia, în cazuri justificate, va putea hotărî stenografierea dezbaterilor acesteia.

2. Comisiile permanente

Art. 58. — Comisiile permanente se aleg pe întreaga durată a legislaturii. Denumirile și domeniile de activitate ale comisiilor permanente sunt următoarele:

1. Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare

— restructurarea economiei la nivel macroeconomic și la nivel sectorial; programe de reconstrucție și dezvoltare; prognoză economică; mijloace și instituții specifice ale economiei

de piață; problemele prețurilor și concurenței; libera inițiativă; privatizarea; activitatea economică a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și a societăților de investiții financiare, a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital integral de stat sau mixt; importul și exportul de capital;

— alte probleme privind strategia dezvoltării economice și politica reformei.

2. Comisia pentru buget, finanțe și bănci

— bugetul de stat și execuția bugetară; bugetul asigurărilor sociale de stat și execuția acestuia; politica financiară; sistemul de impozite și taxe, asigurări și reasigurări; echilibrul monetar, circulația bănească, credite și sisteme de credite, dobânzi, scont; bursa de valori și efecte; împrumuturi externe ale statului sau garantate de stat; investiții realizate din credite bugetare.

3. Comisia pentru industrii și servicii

— industria și ramurile ei; transporturi, telecomunicații, comerț (interior și exterior), turism; protecția consumatorilor; strategii de dezvoltare a industriilor și a serviciilor; asigurarea resurselor de materii prime și energie pentru economia națională; dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii în industrie și servicii; probleme specifice ale privatizării în industrie și servicii, ale dezvoltării sectorului privat în aceste ramuri; bursele de mărfuri industriale și servicii; strategii de investiții; calitatea produselor industriale și a serviciilor; standarde și mărci; protecția investițiilor și a mărcilor; progresul tehnic și dezvoltarea tehnologică; eficiența și capacitatea concurențială a produselor și serviciilor pe piața internă și externă.

4. Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice

— programe în domeniul agriculturii, horticulturii, zootehniei, pisciculturii, silviculturii, fondului cinegetic; probleme specifice ale privatizării în agricultură; libera inițiativă, forme de proprietate, de asociere, creditare, arendare, gospodărirea fondului funciar; activitatea societăților și regiilor cu capital de stat sau mixt din agricultură, silvicultură și alimentație; servicii pentru agricultură, îmbunătățiri funciare, industrie alimentară și silvicultură.

5. Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale

— drepturile omului și ale cetățeanului; problemele minorităților; libertatea de conștiință; problemele cultelor religioase; libertatea de exprimare prin alte mijloace decât prin presă.

6. Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic

— autonomia locală; reforme administrative; organizarea administrativ-teritorială; statutul funcționarului public; sisteme urbane; rețele urbane și rurale; finanțele publice locale; sisteme ecologice și echilibru ecologic; calitatea aerului, apei, solului; protecția florei, faunei și așezărilor umane; recuperarea zonelor deteriorate; tehnologii pentru controlul și eliminarea emisiilor poluante; gospodărirea apelor; amenajarea teritoriului; construcții.

7. Comisia pentru muncă și protecție socială

— raporturile individuale de muncă (contractul individual de muncă, timpul de lucru, concediile, protecția muncii, sistemul de salarizare, jurisdicția muncii, statutul juridic al femeii salariate); raporturile colective de muncă (negocierea colectivă, contractul colectiv de muncă, jurisdicția conflictelor colective de muncă); statutul juridic al sindicatelor și al organizațiilor patronale; sistemul asigurărilor sociale (pensii, indemnizații, ajutor de șomaj, alocație de stat); asistența

socială (ajutoare materiale, gratuități); ajutoare materiale pentru persoane defavorizate: bătrâni, persoane cu handicap, minori și altele; problematica ocupării forței de muncă.

8. Comisia pentru sănătate și familie

— ocrotirea sănătății populației; asistență sanitară; forme de organizare a rețelei sanitare; problemele sociale ale familiei, mamei și copilului, bătrânilor și persoanelor cu handicap; probleme demografice.

9. Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport

— învățământul de toate formele și gradele; cercetarea științifică; activitatea sportivă; problemele tineretului; protecția proprietății intelectuale.

10. Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă

— instituții de artă și cultură; protecția patrimoniului cultural național; activitatea presei și a celorlalte mijloace de informare în masă.

11. Comisia juridică, de disciplină și imunități

— constituționalitatea proiectelor de lege și a propunerilor legislative; reglementări în domeniul dreptului civil, penal, contravențional, procedură civilă, penală, administrativă, organizarea judecătorească; alte reglementări cu caracter precumpănitor juridic; probleme de disciplină parlamentară, incompatibilități și imunități.

12. Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

— probleme privind apărarea, ordinea publică și siguranța națională.

13. Comisia pentru politică externă

— probleme și programe de politică externă a României; dialogul bilateral cu comisiile similare ale parlamentelor altor state și ale organismelor parlamentare internaționale; avizarea tratatelor, convențiilor și altor instrumente internaționale la care aderă România; audierea persoanelor propuse să fie numite în funcția de ambasador al României în străinătate, în urma căreia dă un aviz consultativ.

14. Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții

— examinarea petițiilor primite și cercetarea abuzurilor semnalate prin aceste petiții; efectuarea unei anchete asupra abuzurilor sesizate în cazurile în care Camera dispune aceasta ca urmare a prezentării, potrivit regulamentului, a unei cereri în fața Camerei.

15. Comisia pentru regulament

— interpretarea regulamentului; evidența și regularitatea cutumelor parlamentare; elaborarea și prezentarea de propuneri Biroului permanent pentru modificarea regulamentului; studierea și informarea operativă a Camerei și a Biroului permanent despre procedurile parlamentare din alte state sau din adunări parlamentare paneuropene; analizarea sesizărilor trimise de Cameră, de Biroul permanent sau de președintele Camerei cu privire la actele de aplicare a regulamentului și prezentarea punctului de vedere în Camera Deputaților.

16. Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor

— tehnologia informației și comunicațiilor, tehnologii avansate specifice domeniului, alinierea la reglementările, respectiv la standardele internaționale, și proprietatea intelectuală în domeniu.

Art. 59. — Schimbarea unui membru al unei comisii se face la propunerea grupului său parlamentar și cu aprobarea Camerei Deputaților.

În cazul în care un grup parlamentar își modifică componența sau își încetează existența, Camera Deputaților poate hotărî asupra rămânerii în comisii a reprezentanților grupului inițial.

Art. 60. — Comisiile permanente examinează proiecte de lege, propuneri legislative și amendamente, în vederea elaborării rapoartelor sau avizelor; dezbate și hotărăsc asupra altor probleme trimise de Biroul permanent; pot efectua anchete parlamentare în condițiile art. 70.

Art. 61. — Biroul permanent trimite, spre examinare și în vederea elaborării rapoartelor, proiectele de lege, propunerile legislative și amendamentele comisiei permanente sesizate în fond, în competența căreia intră materia reglementată prin proiectul sau propunerea respectivă. El poate sesiza și alte comisii pentru a-și da avizul cu privire la lucrarea respectivă.

Art. 62. — Orice comisie permanentă care se consideră competentă pentru a-și da avizul asupra unui proiect de lege, unei propuneri legislative sau unui amendament trimis de Biroul permanent altei comisii îl informează pe președintele acestuia că dorește să își dea avizul.

În caz de refuz din partea Biroului permanent Camera hotărăște prin vot.

Art. 63. — Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă este de competență în fond a altei comisii, ea poate cere Biroului permanent, în termen de cel mult 10 zile de la anunțarea în plen a proiectului de lege sau a propunerii legislative, trimiterea lor către acea comisie.

În caz de refuz din partea acestuia se va proceda potrivit art. 62 alin. 2.

Biroul permanent soluționează conflictele de competență în termen de cel mult 7 zile. Prevederile art. 62 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Art. 64. — Comisia permanentă sesizată în fond va putea stabili un termen în care să îi fie remise avizul sau avizele celorlalte comisii care examinează proiectul sau propunerea legislativă, consultându-se cu acestea și ținând seama de termenul de pregătire a raportului.

În caz de nerespectare a acestui termen comisia sesizată în fond își va putea redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

Art. 65. — La ședințele comisiei sesizate în fond pot participa la dezbateri raportorii comisiilor sesizate pentru avize.

Art. 66. — În raportul comisiilor sesizate în fond se va face referire la toate avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea respectivă, la toate amendamentele primite și la avizul Consiliului Legislativ.

Raportul va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări și se înaintează Biroului permanent.

În cazul în care o comisie examinează în fond mai multe proiecte de lege și propuneri legislative care au același obiect de reglementare se întocmește un singur raport, cu respectarea prevederilor alin. 1 și 2.

Art. 67. — Biroul permanent, după consultarea președintelui comisiei sesizate în fond, stabilește un termen înăuntrul căruia comisia trebuie să își depună raportul; modificarea acestui termen poate fi aprobată numai de Cameră. Termenele stabilite de Biroul permanent nu pot fi, de regulă, mai mici de 14 zile sau mai mari de 60 de zile.

Raportul va fi imprimat și difuzat deputaților cu cel puțin 8 zile înainte de data stabilită pentru dezbaterile proiectului sau propunerii legislative în plenul Camerei.

Art. 68. — Dacă în urma dezbaterilor în plen interveni modificări importante pentru conținutul proiectului, el se trimite spre reexaminare comisiei sesizate în fond. Asupra acestei măsuri Camera Deputaților se pronunță prin vot, la propunerea președintelui Camerei sau a unui grup parlamentar.

Art. 69. — Comisiile permanente pot ține ședințe comune cu aprobarea Biroului permanent care va stabili cu acest prilej în ce mod se va asigura conducerea lucrărilor. În asemenea situații comisiile elaborează un raport sau aviz comun.

Art. 70. — Orice comisie permanentă poate porni o anchetă, în cadrul competenței sale, cu încuviințarea Camerei Deputaților, privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de administrația publică.

Pentru a obține încuviințarea comisia va prezenta o cerere scrisă, adoptată cu votul majorității membrilor săi, în care vor fi enunțate materiile ce formează obiectul anchetei, scopul ei, mijloacele necesare și termenul până la care raportul comisiei urmează să fie prezentat Camerei Deputaților.

3. Comisii speciale

Art. 71. — Camera Deputaților poate constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte legislative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri, indicate în hotărârea de înființare a comisiei. Propunerile legislative astfel elaborate nu se mai supun examinării altor comisii.

Prin aceeași hotărâre se vor desemna deputații care compun comisia și biroul acesteia, la propunerea Biroului permanent al Camerei, și se va stabili termenul până la care raportul său va fi depus.

Comisiile speciale constituite potrivit alin. 1 au același statut ca și comisiile permanente.

Membrii comisiilor speciale își păstrează și calitatea de membru al comisiilor permanente.

Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiei vor fi reglementate de biroul acesteia, în măsura în care prevederile art. 37—57 nu sunt îndestulătoare.

4. Comisii de anchetă

Art. 72. — La cererea unei treimi din numărul membrilor săi Camera Deputaților va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă, prevederile art. 37—57 și ale art. 71 alin. 2—5 fiind aplicabile.

Art. 73. — Comisia de anchetă poate invita orice persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei.

La cererea comisiei de anchetă orice persoană care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării sau care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze. Instituțiile și organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările comisiei de anchetă în termenul stabilit de aceasta.

Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, sunt necesare cunoștințele unor experți, comisia de anchetă dispune efectuarea de expertize.

Dispozițiile legii referitoare la invitarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

Președintele comisiei atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe și că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea legală.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul comisiilor permanente care desfășoară anchete potrivit art. 70.

5. Comisii de mediere

Art. 74. — Dacă una dintre Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului vor iniția procedura de mediere.

În acest scop Biroul permanent va propune Camerei Deputaților, după consultarea grupurilor parlamentare, un număr de 7 deputați care vor face parte din comisia de mediere, urmărindu-se respectarea configurației politice a Camerei.

Deputații aprobați de Camera Deputaților, împreună cu 7 senatori desemnați de Senat, formează comisia de mediere.

Art. 75. — Comisia de mediere se reunește la sediul uneia dintre Camere la convocarea președintelui comisiei sesizate în fond de la Camera care a adoptat ultima proiectul și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

Conducerea lucrărilor se realizează prin rotație de către un deputat sau un senator, stabilit de comisie.

Art. 76. — Hotărârile comisiei se iau cu acordul majorității membrilor acesteia. În caz de egalitate la 7 voturi decide votul președintelui care conduce ședința comisiei în momentul votării.

Art. 77. — Activitatea comisiei încetează o dată cu depunerea raportului, a cărui aprobare are loc în condițiile art. 76, precum și în cazul în care comisia nu ajunge la un acord asupra raportului în termenul stabilit.

În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la textele aflate în divergență, în termenul stabilit potrivit art. 75 alin. 1, sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii în ședința comună a celor două Camere, potrivit regulamentului acestor ședințe.

CAPITOLUL II

Desfășurarea lucrărilor Camerei Deputaților

Secțiunea 1

Sesiunile și actele Camerei Deputaților

Art. 78. — Camera Deputaților își desfășoară activitatea în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

Camera Deputaților se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a Biroului permanent sau a cel puțin unei treimi din numărul deputaților.

Cererea de convocare a unei sesiuni extraordinare se face în scris și va cuprinde ordinea de zi, precum și perioada de desfășurare a sesiunii. Neaprobarea de către Cameră a ordinii de zi solicitate împiedică ținerea sesiunii extraordinare.

Convocarea Camerei Deputaților se face de către președintele acesteia. Președintele nu va lua în considerare cererile pentru convocarea unei sesiuni extraordinare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. 2 și 3.

În timpul sesiunilor Camera Deputaților lucrează în ședințe în plen, pe comisii și în grupuri parlamentare.

Art. 79. — Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri și moțiuni. De asemenea, Camera Deputaților poate adopta mesaje, declarații, rezoluții și alte acte politice.

Secțiunea a 2-a

Ordinea de zi și programul de lucru

Art. 80. — Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru ale Camerei Deputaților pentru săptămâna următoare se întocmesc de Biroul permanent.

Biroul permanent poate include în proiectul ordinii de zi dezbaterii unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit.

Art. 81. — Ordinea de zi a Camerei Deputaților cuprinde toate problemele care se supun dezbaterii și adoptării Camerei.

Proiectele de lege și propunerile legislative se înscriu în proiectul ordinii de zi în termen de cel mult 7 zile de la primirea de către Biroul permanent a raportului comisiei sesizate în fond.

La întocmirea și adoptarea ordinii de zi în domeniul legislativ se va asigura prioritate cererilor adresate de birourile comisiilor permanente, dezbaterilor în procedură de urgență, cererilor pentru adoptarea unei asemenea proceduri și dezbaterii rapoartelor întocmite de comisiile de mediere.

Alte propuneri sau documente decât cele din domeniul legislativ se transmit Biroului permanent, pentru a fi incluse în proiectul ordinii de zi, cu cel puțin două zile înainte de ședința Comitetului ordinii de zi, dacă prin lege, prin prezentul regulament sau prin hotărâre a Camerei nu se prevede un termen mai scurt.

Cererile Președintelui României, rapoartele și declarațiile primului-ministru se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

Art. 82. — Programul de lucru al Camerei Deputaților se stabilește în concordanță cu ordinea de zi și poate cuprinde măsuri pentru organizarea dezbaterilor Camerei.

Art. 83. — Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt săptămânale și se aprobă de Comitetul ordinii de zi până la sfârșitul fiecărei săptămâni de lucru a Camerei.

Art. 84. — Modificarea ordinii de zi sau a programului de lucru se aprobă de Comitetul ordinii de zi, la cererea Biroului permanent, în cazuri excepționale.

Art. 85. — Ordinea de zi și programul de lucru aprobate se transmit deputaților și grupurilor parlamentare până în ultima zi de lucru a Camerei.

Prevederile alin. 1 se aplică în mod corespunzător și în caz de modificare sau de completare a ordinii de zi ori a programului de lucru.

În prima ședință a Camerei, după votul din Comitetul ordinii de zi liderii grupurilor parlamentare au dreptul să prezinte Camerei poziția grupului față de ordinea de zi și programul de lucru.

Secțiunea a 3-a

Procedura legislativă

Art. 86. — În exercițiul dreptului de inițiativă legislativă Guvernul înaintează Camerei proiecte de legi. Deputații și cetățenii prevăzuți la art. 73 din Constituție pot prezenta Camerei Deputaților propuneri legislative. Ele trebuie să fie însoțite de o expunere de motive și redactate în forma cerută pentru proiectele de lege. Propunerile legislative formulate de deputați, care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să se fundamenteze pe informarea cerută în mod obligatoriu Guvernului, în condițiile art. 110 din Constituție.

Proiectele de lege se înaintează Camerei Deputaților însoțite de avizul Consiliului Legislativ.

În cazul propunerilor legislative inițiate de cetățeni*) președintele Camerei, înainte de distribuirea lor la deputați și de sesizarea în fond a comisiei permanente competente, va solicita Curții Constituționale verificarea îndeplinirii condițiilor constituționale pentru exercitarea inițiativei legislative.

Art. 87. — Toate proiectele și propunerile legislative se înregistrează în ordinea prezentării lor. Ele se imprimă și se distribuie deputaților de îndată.

Art. 88. — Proiectele de lege sau propunerile legislative sunt aduse la cunoștință Camerei de către președintele acesteia, prin anunțarea titlului, a inițiatorului, a comisiilor

sesizate în fond și pentru avizare, precum și a termenului de depunere a raportului.

Art. 89. — Proiectele și propunerile legislative se trimit de îndată de către Biroul permanent spre dezbateri și avizare comisiilor permanente competente.

Art. 90. — Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative poate să își retragă proiectul sau propunerea până la înscrierea sa pe ordinea de zi.

Art. 91. — După examinarea proiectului sau a propunerii legislative comisia permanentă sesizată în fond întocmește un raport care va cuprinde propuneri cu privire la adoptarea sau, după caz, modificarea ori respingerea proiectului sau a propunerii legislative examinate.

Raportul se transmite Biroului permanent, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia Guvernului, deputaților și inițiatorilor, cu respectarea termenului prevăzut la art. 67 alin. 2.

Art. 92. — Proiectele și propunerile legislative avizate potrivit art. 89–91 se supun dezbaterii Camerei în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată de Comitetul ordinii de zi**).

Art. 93. — Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul au dreptul de a prezenta amendamente la comisia sesizată în fond, până la împlinirea unui termen de 5 zile înainte de data stabilită pentru depunerea raportului. Dacă termenul de depunere a fost redus la 5 zile, termenul de depunere a amendamentelor este de 3 zile.

Pentru propunerile legislative elaborate de o comisie parlamentară amendamentele se depun la acea comisie în termen de 5 zile de la anunțarea în plenul Camerei Deputaților. În aceeași zi propunerea legislativă se comunică Guvernului. Comisia este obligată să întocmească în următoarele 5 zile un raport asupra amendamentelor. Numai după împlinirea acestui termen propunerea legislativă poate fi înscrisă pe ordinea de zi și, dacă este cazul, comunicată, în forma sa definitivă, deputaților și Guvernului.

Amendamentele se depun în scris, motivat și sub semnătura inițiatorului, cu precizarea, dacă este cazul, a grupului parlamentar din care face parte.

Amendamentele Guvernului se depun numai sub semnătura unui membru al Guvernului.

Data amendamentului este data înregistrării sale la comisie. Aceasta va ține o evidență specială a tuturor amendamentelor primite și, la cerere, va elibera autorului o dovadă că a primit amendamentul.

Comisia sesizată în fond sau, după caz, comisia specială se pronunță asupra tuturor amendamentelor înregistrate, cu respectarea termenului prevăzut la alin. 1 sau 2. Numai în cazul în care consideră necesar comisia va solicita și avizul unei alte comisii.

Pentru a se putea pronunța comisia va transmite Guvernului amendamentele care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, potrivit art. 110 din Constituție. Amendamentele la care, în termen de 5 zile de la primire, Guvernul nu se opune se consideră acceptate. Răspunsul Guvernului poate fi dat numai sub semnătura unui membru al acestuia.

Pentru amendamentele orale, prezentate în plen, cu respectarea art. 101 alin. 3, avizul comisiei se dă tot oral de către raportor, la solicitarea președintelui Camerei.

Este interzis președintelui Camerei să supună dezbaterii sau votului un amendament asupra căruia comisia nu s-a pronunțat, cu excepția situației prevăzute la art. 35 lit. c).

Art. 94. — Dezbaterea generală a proiectului de lege sau a propunerii legislative este precedată de prezentarea de către inițiator a motivelor care au condus la promovarea proiectului, precum și a raportului comisiei permanente de către președintele acesteia sau de un raportor desemnat de comisie.

*) A se vedea și Legea nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999.

**) A se vedea art. 35 și 81–85.

Art. 95. — Pentru dezbaterile generale a proiectului sau a propunerii legislative fiecare grup parlamentar poate să desemneze un singur reprezentant. Președintele Camerei dă cuvântul reprezentanților grupurilor parlamentare în ordinea înscrierii. El poate propune Camerei limitarea timpului destinat dezbaterii generale.

Art. 96. — Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

Art. 97. — În faza dezbaterii generale a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

Art. 98. — Dacă prin raportul comisiei sesizate în fond se propune respingerea proiectului sau a propunerii legislative, după încheierea dezbaterii generale președintele cere Camerei să se pronunțe prin vot.

Art. 99. — Camera Deputaților trece la dezbaterile pe articole a proiectului sau a propunerii legislative numai atunci când în raportul comisiei sesizate în fond există amendamente admise sau respinse.

Art. 100. — La discutarea articolelor la care s-au făcut amendamente deputații pot lua cuvântul pentru a-și exprima punctul de vedere. De asemenea, pot lua cuvântul reprezentantul Guvernului sau al inițiatorului și raportorul comisiei sesizate în fond.

Luarea de cuvânt a unui deputat cu privire la un text ce urmează să fie supus votului Camerei Deputaților are, de regulă, durata de 5 minute. La începutul dezbaterii proiectului de lege sau a propunerii legislative se poate stabili și altă durată a intervenției.

La înscrierea pentru a lua cuvântul în scopul dezbaterii unui proiect de lege, unei propuneri legislative sau altui act de deputații vor preciza dacă sunt pentru sau contra amendamentului sau prevederilor textului supus dezbaterii. Autorii amendamentelor sau subamendamentelor se consideră a fi contra textului inițial. După luări de cuvânt din partea grupurilor parlamentare care vor să intervină pot lua cuvântul inițiatorul proiectului și raportorul comisiei sesizate în fond. Fiecare grup parlamentar poate interveni printr-un singur reprezentant.

Președintele Camerei poate supune spre aprobare sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.

Art. 101. — Discutarea articolelor începe cu amendamentele.

În cursul dezbaterilor deputații, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, dar care nu figurează în raportul acesteia.

În plenul Camerei se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice.

În plenul Camerei nu pot fi depuse amendamente de fond.

Art. 102. — Când dezbaterile amendamentelor relevă consecințe importante asupra proiectului sau propunerii legislative, președintele Camerei Deputaților poate trimite textele în discuție comisiei sesizate în fond. În acest caz autorii amendamentelor au dreptul să fie ascultați în cadrul comisiei. Același drept îl au și reprezentanții Guvernului.

Art. 103. — Discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune eliminarea unora dintre textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și continuă cu cele privind modificarea sau completarea acestuia. În cazul în care există mai multe amendamente de același fel, ele se supun la vot în ordinea în care au fost prezentate, începând cu cele cuprinse în raportul comisiei sesizate în fond.

Camera se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, în afară de cazul în care adoptarea unuia exclude acceptarea celorlalte.

Se supun dezbaterii și votului Camerei numai articolele la care s-au făcut amendamente. Textele articolelor și amendamentelor se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 104. — Proiectul de lege sau propunerea legislativă, în forma rezultată din dezbaterile pe articole, se supune Camerei spre adoptare.

Votul final privește ansamblul reglementării. Camera poate hotărî, la propunerea președintelui, ca votul final să privească părți din ansamblul reglementării, în măsura în care fiecare parte constituie o reglementare unitară. În acest caz este obligatoriu ca toate părțile astfel separate să fie supuse succesiv la vot, în aceeași ședință. Partea care nu a fost adoptată se elimină din cuprinsul reglementării.

Votul final poate avea loc într-o ședință consacrată acestui scop, în ordinea definitivării proiectelor de lege sau a propunerilor legislative, ca urmare a dezbaterii pe articole. În cazul în care până la data ședinței de vot, stabilită prin ordinea de zi, dezbaterile pe articole nu s-a încheiat, votul final se amână de drept.

Proiectul de lege sau propunerea legislativă la care nu s-au făcut amendamente până la data ședinței de vot se supune direct votului final, după prezentarea de către inițiator a expunerii de motive și de către comisia sesizată în fond a raportului, precum și după audierea punctelor de vedere ale reprezentanților grupurilor parlamentare.

Ședințele consacrate exclusiv votului final, prevăzute în ordinea de zi, se aduc din timp la cunoștință Camerei de către președintele acesteia, care va preciza data și ora când vor avea loc.

Art. 105. — În cazul prevăzut la art. 35 lit. c) dezbaterile se face potrivit procedurii legislative obișnuite, luându-se în discuție toate amendamentele depuse la comisie în termenul prevăzut de prezentul regulament.

Art. 106. — Dispozițiile art. 87–103 sunt aplicabile și pentru proiectele sau propunerile legislative primite din partea Senatului.

Secțiunea a 4-a

Procedura de urgență

Art. 107. — La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă Camera Deputaților poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative cu procedură de urgență.

Cererile Guvernului și propunerile Biroului permanent, ale grupurilor parlamentare sau ale comisiilor permanente se supun aprobării Comitetului ordinii de zi.

Proiectele de lege referitoare la armonizarea legislației României cu cea a Uniunii Europene și a Consiliului Europei și ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție se supun de drept aprobării Camerei Deputaților în procedură de urgență.

Art. 108. — Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate, în termen de cel mult 48 de ore de la aprobarea procedurii de urgență. În același interval de timp avizul Consiliului Legislativ se va trimite comisiei sesizate în fond.

Comisia sesizată în fond este obligată să depună raportul în cel mult 3 zile de la sesizare.

Art. 109. — Biroul permanent, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege sau propunerea legislativă.

Art. 110. — La discutarea fiecărui articol la care s-au făcut amendamente se aplică prevederile art. 100. În timpul dezbaterilor nu pot fi prezentate amendamente.

Art. 111. — Dezbaterile unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative în procedură de urgență nu poate depăși durata de timp aprobată de Cameră, la propunerea președintelui acesteia, după consultarea biroului comisiei sesizate în fond.

În situația în care timpul prevăzut la alin. 1 s-a epuizat dezbaterile se încheie și președintele Camerei supune votului fiecare amendament cuprins în raportul comisiei sesizate în fond și fiecare articol amendat, după care se va proceda la votarea finală a proiectului de lege sau a propunerii legislative.

Secțiunea a 5-a

Procedura de vot

Art. 112. — Legile, hotărârile și moțiunile se adoptă de Camera Deputaților prin vot. Legile adoptate de Camera Deputaților pot fi legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

Art. 113. — Orice amendament, alt text legislativ sau cerere ce urmează să fie aprobată se consideră adoptată dacă, la solicitarea președintelui Camerei, nu există obiecție.

Art. 114. — Votul deputatului este personal. El poate fi deschis sau secret.

Votul deschis se exprimă prin ridicarea mâinii, prin ridicare în picioare, prin apel nominal sau prin mijloace electronice.

Votul prin ridicarea mâinii sau prin ridicare în picioare are următoarele semnificații: pentru, contra sau abținere.

Votul secret se exprimă prin buletine de vot, prin bile sau prin mijloace electronice.

Camera hotărăște, la propunerea președintelui sau a unui grup parlamentar, ce modalitate de vot va folosi, în afară de cazul în care prin regulament se stabilește o anumită procedură de vot.

Art. 115. — Votul prin apel nominal se desfășoară astfel: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor: „pentru” și „contra”; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui deputaților; fiecare deputat răspunde: „pentru” sau „contra”.

După terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților care nu au răspuns.

Art. 116. — Votul prin bile se desfășoară astfel: în fața președintelui Camerei Deputaților se așază o urnă albă și una neagră. Deputații vin pe rând la urne, după ce primesc de la secretari câte două bile, una albă și una neagră, pe care le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru”, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot „contra”.

Constatarea rezultatului votului, la încheierea scrutinului, se va face în prezența membrilor Biroului permanent.

Art. 117. — Votul prin mijloace electronice se realizează prin conectarea unuia dintre contactele care reprezintă „Vot pentru”, „Vot împotriva” sau „Abținere”. Rezultatul votului electronic se afișează prin dispoziția președintelui Camerei. În cazul în care președintele Camerei, asistat de cei 2 secretari, constată existența unor defecțiuni în conectarea circuitelor, el poate cere repetarea votului electronic sau înlocuirea acestuia cu altă procedură de vot.

Dispozitivul care permite deputatului accesul la mijloacele electronice de vot este personal. Utilizarea acestuia de către un alt deputat este interzisă. Nerespectarea interdicției atrage aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 202 alin. 1 lit. e).

Art. 118. — În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

Exprimarea votului pentru numiri se face prin intermediul buletinelor de vot, cu excepția cazurilor în care prin lege sau prin regulament se prevede o altă procedură de vot.

Deputatul votează „pentru”, lăsând neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse; el votează „contra”, ștergând numele și prenumele persoanei propuse.

Buletinele de vot se introduc în urne.

Sunt nule buletinele de vot care nu corespund modelului prezentat, cele care nu poartă ștampila de control și cele pe care numărul candidaților ale căror nume nu au fost șterse depășește numărul funcțiilor pentru care se face alegerea.

Art. 119. — Legile constituționale se adoptă cu votul unei majorități de cel puțin două treimi din numărul deputaților.

Legile organice și hotărârile privind Regulamentul Camerei se adoptă cu votul majorității deputaților.

Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

În cazurile în care Constituția sau regulamentul prevede o majoritate de voturi de cel puțin două treimi și președintele constată în prealabil imposibilitatea întrunirii majorității prevăzute, amână votul, stabilind ziua și ora desfășurării acestuia. O nouă amânare a votului nu poate depăși 30 de zile.

În măsura în care prezentul regulament nu dispune altfel, celelalte acte ale Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Înainte de votare președintele poate cere verificarea cvorumului prin apel nominal sau prin numărare de către secretari. Deputații care nu își exercită dreptul de vot, dar care au fost prezenți în sala de ședințe, intră în numărul regulamentar de stabilire a cvorumului.

Dacă în sala de ședințe nu se află majoritatea deputaților, președintele amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.

Art. 120. — În caz de paritate de voturi votul se repetă. Președintele Camerei își exprimă votul după cel al deputaților prezenți.

Art. 121. — În cursul votării nu se poate acorda deputaților dreptul de a lua cuvântul.

Art. 122. — Proiectele de lege și propunerile legislative respinse de Cameră nu pot fi readuse în discuția acesteia în cursul aceleiași sesiuni.

Art. 123. — Proiectele de lege și propunerile legislative adoptate de Camera Deputaților se semnează de președintele acesteia și se înaintează Senatului în vederea dezbaterii și adoptării. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

Proiectele de lege sau propunerile legislative adoptate de Camera Deputaților și respinse de Senat se supun unei noi dezbateri în Camera Deputaților, după care se trimit Senatului în vederea unei noi dezbateri. O nouă respingere este definitivă.

În cazul în care Camera Deputaților a adoptat un proiect de lege sau o propunere legislativă în redactarea aprobată de Senat, acesta, după ce a fost semnat de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, cu 5 zile înainte de a fi trimis spre promulgare, se comunică Guvernului și Curții Supreme de Justiție și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legea este aprobată cu procedură de urgență, termenul este de două zile.

Data la care legea a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților se aduce la cunoștință în plenul Camerei, în termen de 24 de ore de la depunere. Depunerea și comunicarea se fac numai în zilele în care Camerele Parlamentului lucrează în plen.

După împlinirea termenelor prevăzute la alin. 3 legea se trimite, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, Președintelui României în vederea promulgării.

Art. 124. — În cazurile de neconstituționalitate, constatate potrivit art. 144 lit. a) din Constituție, Camera Deputaților dezbate, pe baza raportului Comisiei juridice, de disciplină și imunități, obiecția de neconstituționalitate.

Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități va cuprinde aprecieri cu privire la conținutul deciziei Curții Constituționale și va recomanda Camerei admiterea sau respingerea obiecției de neconstituționalitate. În raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități și în timpul dezbaterii obiecției de neconstituționalitate nu pot fi făcute amendamente.

În urma dezbaterii legea declarată în întregime neconstituțională sau ansamblul prevederilor declarate neconstituționale se supune unui singur vot.

Obiecția de neconstituționalitate a Curții este înlăturată numai în cazul în care atât Camera Deputaților, cât și Senatul au adoptat legea, în aceeași formă, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere.

În cazul în care în una dintre Camere nu se obține majoritatea de două treimi, cerută de art. 145 alin. (1) din Constituție, prevederile declarate neconstituționale prin decizia Curții Constituționale se înlătură din lege, operându-se, cu aprobarea Camerei, corelările tehnico-legislative necesare. Dacă legea în ansamblul său este declarată neconstituțională, ea nu se mai trimite Președintelui României spre promulgare.

În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 144 lit. b) din Constituție, dispozițiile declarate neconstituționale nu se mai aplică. În vederea înlocuirii acestor dispoziții Camera va reexamina textele declarate neconstituționale pe baza raportului Comisiei juridice, de disciplină și imunități.

Art. 125. — Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, va avea loc în cel mult 30 de zile de la primirea cererii.

Cererea Președintelui României privind reexaminarea unei legi va fi examinată de comisia permanentă sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă; aceasta va întocmi un raport în care va face propuneri cu privire la obiecțiile formulate în cererea de reexaminare.

Raportul comisiei împreună cu cererea de reexaminare se supun dezbaterii Camerei Deputaților după regulile procedurii legislative.

Art. 126. — În cazul în care Camera Deputaților adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de Senat, președintele Camerei Deputaților, de acord cu președintele Senatului, va iniția procedura de mediere.

Procedura de mediere va fi inițiată și în situația în care Senatul adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o altă redactare sau cu unele texte diferite față de proiectul votat de Camera Deputaților.

Această activitate se va desfășura prin intermediul unei comisii paritare, care va lucra potrivit normelor cuprinse în art. 59–69 și 74–77.

Raportul comisiei de mediere va fi înscris pe ordinea de zi a Camerei, urmându-se procedura prevăzută la art. 80–103.

Art. 127. — Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră.

Se supun la vot, potrivit procedurii de dezbateri pe articole a legii, numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de Cameră. În toate cazurile raportul comisiei de mediere se aprobă cu majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legii în forma finală. Rapoartele comisiilor de mediere se aprobă în ședințele consacrate votului final asupra proiectelor de lege.

Dacă deputații și senatorii își însușesc textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se va proceda conform art. 123 alin. 3.

Art. 128. — În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la problemele aflate în divergență sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, în tot sau în parte, se aplică prevederile art. 77.

Secțiunea a 6-a

Desfășurarea ședințelor Camerei Deputaților

Art. 129. — Ședințele Camerei Deputaților sunt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui sau a unui grup parlamentar, se hotărăște, cu votul majorității deputaților prezenți, ca anumite ședințe să fie secrete.

Art. 130. — La ședințele publice ale Camerei Deputaților pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și alți invitați, pe baza acreditării sau a

invitației semnate de secretarul general al Camerei, în condițiile stabilite de Biroul permanent. Cetățenii pot asista la lucrările Camerei pe baza unor permise de acces distribuite la cerere, în ordinea solicitării de către cei interesați, în limita locurilor disponibile în lojele destinate publicului.

Membrii Guvernului sau reprezentanții acestora au acces la lucrările Camerei. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie.

Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind eliminate din sală de către forța publică pusă la dispoziția președintelui.

La cererea unui deputat sau din proprie inițiativă, după consultarea Camerei, președintele atrage atenția mijloacelor de informare în masă asupra informațiilor vădit inexacte (inclusiv omisiuni, deformări etc.) privind lucrările Camerei sau asupra comentariilor care aduc atingere instituției parlamentare.

Direcția pentru presă și imaginea Camerei Deputaților va prezenta zilnic o revistă a presei membrilor Biroului permanent, liderilor grupurilor parlamentare și președinților comisiilor permanente.

Art. 131. — Deputații sunt obligați să fie prezenți la lucrările Camerei și să se înscrie pe lista de prezență, ținută de unul dintre secretari.

Deputatul care nu poate lua parte la ședință din motive independente de voința sa va trebui să anunțe din timp Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe.

Deputatul care nu își poate motiva absența și se reține din indemnizația lunară, pentru fiecare zi de absență, o sumă de bani ce reprezintă a 21-a parte din indemnizația lunară, la care se adaugă diurna de deplasare*).

Art. 132. — Camera Deputaților își desfășoară activitatea în plen, în comisii și în grupurile parlamentare, pe parcursul a 4 sau 5 zile consecutive din săptămână, potrivit programului stabilit de Comitetul ordinii de zi. De regulă, a 5-a zi din săptămână este rezervată activității în circumscripțiile electorale în care deputații au fost aleși.

Cu aprobarea Comitetului ordinii de zi se vor putea ține ședințe și după un alt program de lucru.

Art. 133. — Ședința Camerei Deputaților este deschisă de președinte sau de vicepreședintele care îl înlocuiește.

Președintele este asistat obligatoriu de 2 secretari.

Art. 134. — Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri și moțiuni în prezența majorității deputaților.

În cadrul procedurii legislative prevederile alin. 1 se aplică numai la votul pentru adoptarea legii în ansamblul ei, precum și atunci când, potrivit prevederilor prezentului regulament, se supune la vot respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative.

Verificarea întrunirii cvorumului se dispune numai la ședințele de vot final de către președinte, imediat înaintea votării, din proprie inițiativă ori la cererea liderului unui grup parlamentar.

În cazul în care cvorumul nu este întrunit, ședința se suspendă, iar președintele va arăta când se reiau lucrările. Reluarea lucrărilor se face și prin derogare de la ordinea de zi aprobată, cu respectarea succesiunii stabilite prin aceasta.

Președintele Camerei Deputaților poate dispune ca toți deputații aflați în sediul Camerei să se prezinte la dezbateri sau la vot, sub sancțiunea considerării lor ca absenți, cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

Art. 135. — Președintele Camerei sau vicepreședintele care îl înlocuiește conduce dezbaterile, asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea regulamentului.

Art. 136. — Secretarii întocmesc liste cu deputații care se înscriu la cuvânt.

*) A se vedea Legea nr. 154/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998.

Deputații vor lua cuvântul în ordinea înscrierii pe listă, cu încuviințarea președintelui Camerei.

Ministrilor prezenți în Cameră li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterilor și ori de câte ori solicită acest lucru.

Art. 137. — Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă este dat de președinte. Persoanele care iau cuvântul în Cameră vorbesc de la tribuna acesteia.

Art. 138. — La propunerea președintelui Camera are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt în funcție de obiectul dezbaterilor.

Deputații și celelalte persoane care iau cuvântul sunt obligate să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au înscris la cuvânt. În caz contrar președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul.

Art. 139. — Președintele Camerei va da cuvântul oricând unui deputat pentru a răspunde într-o chestiune de ordin personal, limitând timpul acordat în acest scop.

Prevederile alin. 1 se aplică și în cazul în care se cere cuvântul în probleme privitoare la regulamentul.

Art. 140. — Președintele Camerei sau un grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuția Camerei.

Propunerea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 141. — Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atât de la tribuna Camerei, cât și din sala de ședințe.

Se interzice dialogul între vorbitorii aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

Art. 142. — Președintele Camerei cheamă la ordine pe deputații care tulbură dezbaterile sau creează agitație. El poate întrerupe ședința când tulburarea persistă și poate dispune eliminarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor.

Art. 143. — Dezbaterile din ședințele Camerei se înregistrează pe bandă magnetică și se stenografiază.

Stenogramele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, în cel mult 10 zile, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

Deputații au dreptul de a verifica exactitatea stenogramei, prin confruntarea ei cu banda magnetică, în cel mult 3 zile de la data ședinței.

Până la apariția Monitorului Oficial al României deputații au dreptul de a obține o copie de pe aceasta.

Secțiunea a 7-a

Procedura privind punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului

Art. 144. — Camera Deputaților are dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului.

Art. 145. — Dezbaterile cererii se efectuează pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă, ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 70, fie de o comisie specială de anchetă constituită în acest scop. Dacă ministrul are și calitatea de deputat, cererea se trimite spre examinare Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care va elabora un raport pe care îl înaintează Camerei.

Rapoartele prevăzute la alin. 1 se înscriu cu prioritate în proiectul ordinii de zi.

Cererea se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților.

Art. 146. — În cazul în care Camera Deputaților decide să ceară urmărirea penală, președintele Camerei va adresa ministrului Justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale, potrivit legii. De asemenea, el îl va înștiința pe Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a membrului Guvernului a cărui urmărire penală a fost cerută.

Art. 147. — Dispozițiile art. 114—143 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Moțiuni, întrebări, interpelări, informarea deputaților, petiții și diverse intervenții

1. Moțiuni

Art. 148. — Moțiunea exprimă poziția Camerei Deputaților într-o anumită problemă de politică internă sau externă.

Moțiunea poate fi inițiată de cel puțin 50 de deputați.

Președintele Camerei nu va lua în considerare moțiunile care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. 1 și 2 și nici pe cele care vizează finalități specifice moțiunii de cenzură.

Inițierea moțiunilor de cenzură are loc în condițiile prevăzute la art. 78 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 149. — Până la încheierea dezbaterii unei moțiuni un deputat care a semnat-o nu mai poate semna alte moțiuni în aceeași problemă.

Moțiunile trebuie să fie motivate și se depun la președintele Camerei în cursul ședințelor publice.

După primirea moțiunii președintele Camerei o comunică de îndată Guvernului și o aduce la cunoștință Camerei, după care dispune afișarea ei la sediul Camerei Deputaților.

Art. 150. — Președintele Camerei stabilește data dezbaterii moțiunii, care nu poate depăși 6 zile de la înregistrarea acesteia, înștiințând Guvernul în acest sens.

Moțiunile privind probleme de politică externă se supun dezbaterii numai însoțite de avizul Comisiei pentru politică externă și cu consultarea Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 151. — Dezbaterile moțiunii se face cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 129—143 și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 152. — După începerea discutării moțiunii deputații nu își pot retrage adeziunea la moțiune, dezbaterile urmând a se încheia prin supunerea la vot a moțiunii de către președintele Camerei.

Art. 153. — La moțiunile prezentate nu pot fi propuse amendamente.

2. Întrebări

a) Dispoziții comune

Art. 154. — Fiecare deputat poate adresa întrebări Guvernului, ministrilor sau altor conducători ai organelor administrației publice.

Întrebarea constă într-o simplă cerere de a răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informație este exactă, dacă Guvernul și celelalte organe ale administrației publice înțeleg să comunice Camerei informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților sau de comisiile permanente ori dacă Guvernul are intenția de a lua o hotărâre într-o problemă determinată.

Art. 155. — Președintele Camerei are dreptul să nu admită întrebările care:

- a) privesc probleme de interes personal sau particular;
- b) urmăresc în exclusivitate obținerea unei consultații juridice;
- c) se referă la procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau pot afecta soluționarea unor cauze aflate în curs de judecată;
- d) privesc activitatea unor persoane care nu îndeplinesc funcții publice.

La întrebările orale și la întrebările scrise membrii Guvernului nu răspund dacă cel care a adresat întrebarea nu se află în sala de ședințe.

În cazuri temeinic justificate, dacă cel care a adresat întrebarea nu poate fi prezent în sala de ședințe în ziua în care se prezintă răspunsul, el poate cere amânarea răspunsului o singură dată. Cererea deputatului de amânare a răspunsului se depune la secretarul desemnat al Camerei și se comunică ministrului pentru relația cu Parlamentul. În

cazul în care deputatul care a adresat întrebarea nu este prezent în sală, după constatare acest fapt se anunță în plen de către președintele de ședință, iar ministrul vizat prezintă răspunsul la întrebarea adresată.

Întrebările la care nu s-a răspuns se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, la sfârșitul fiecărei sesiuni ordinare.

b) Întrebări orale

Art. 156. — Din două în două săptămâni, în ziua de luni, între orele 18,30–19,30, deputații pot adresa întrebări orale membrilor Guvernului. Întrebările orale se adresează de către deputat membrului vizat al Guvernului în domeniul respectiv.

Obiectul întrebărilor orale se notifică în scris și se depune la secretarul desemnat al Camerei Deputaților cel mai târziu până la ora 14,00 a zilei de miercuri din săptămâna premergătoare celei în care urmează să fie pusă întrebarea. Secretarul Camerei Deputaților îl informează pe ministrul pentru relația cu Parlamentul asupra întrebărilor orale la care membrii Guvernului urmează să răspundă în cursul ședinței consacrate acestora.

Art. 157. — Întrebarea orală este expusă sumar, într-un interval de timp de cel mult un minut. Ministrul competent răspunde la întrebarea ce i-a fost adresată în cel mult 3 minute. Autorul întrebării, după audierea răspunsului, poate interveni cu precizări și cu comentarii, fără a depăși două minute. Ministrul poate exercita dreptul la replică în același interval de timp. Nici o altă intervenție pe marginea întrebării respective nu mai poate avea loc.

Membrul Guvernului poate amâna răspunsul la întrebarea orală pentru săptămâna următoare numai în cazuri temeinic justificate.

În situația în care membrul Guvernului, căruia îi este adresată întrebarea, nu este prezent, răspunsul va fi dat în ședința din săptămâna următoare, consacrată întrebărilor orale. Președintele Camerei Deputaților îl informează pe primul-ministru asupra răspunsurilor amânate.

c) Întrebări scrise

Art. 158. — Fiecare deputat are dreptul să adreseze Guvernului, membrilor săi sau altor conducători ai organelor administrației publice întrebări scrise care se depun la secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

Deputații care adresează întrebări scrise vor preciza dacă doresc un răspuns în scris sau oral de la tribuna Camerei Deputaților.

Întrebările scrise se transmit membrilor Guvernului și celorlalte autorități publice de către secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

Art. 159. — Răspunsurile la întrebările scrise se transmit deputatului în cel mult 15 zile.

Întrebările la care se solicită un răspuns oral de la tribuna Camerei Deputaților se înscriu pe ordinea de zi a ședinței în succesiunea primirii răspunsurilor, dar nu mai târziu de 15 zile de la data înregistrării acestora.

Răspunsurile la întrebările prevăzute la alin. 2 se dau în cele 30 de minute care urmează timpului afectat întrebărilor orale. Un răspuns nu poate depăși 5 minute. Dacă răspunsul la o întrebare dă naștere unei replici a celui care a adresat întrebarea, timpul pentru replică este de cel mult 3 minute.

Art. 160. — Dacă timpul afectat răspunsurilor la întrebări nu este suficient, răspunsurile care nu au fost prezentate vor fi înscrise pe ordinea de zi a ședinței din luna următoare.

Art. 161. — Nici un deputat nu poate adresa mai mult de două întrebări în aceeași ședință.

3. Interpelări

Art. 162. — Interpelările se fac în scris, arătându-se obiectul acestora, fără nici o dezvoltare.

Interpelarea constă într-o cerere adresată Guvernului de un grup parlamentar, de unul sau mai mulți deputați, prin care se solicită explicații asupra politicii Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe. Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la interpelări în cel mult două săptămâni. Pentru motive temeinice Camera poate acorda un nou termen.

Ele se citesc în ședința publică din ziua de luni, consacrată întrebărilor, între orele 19,30–20,00, după care se prezintă președintelui Camerei spre a fi transmise primului-ministru.

Art. 163. — Interpelările se înscriu, în ordinea prezentării, într-un registru special și se afișează la sediul Camerei.

Dezvoltarea interpelărilor are loc în ședința din ziua de luni, alternativ cu ședințele consacrate întrebărilor. În ziua de luni, consacrată răspunsurilor la interpelări, dezvoltarea acestora se face între orele 18,30–19,30. Durata dezvoltării interpelării nu poate depăși 3 minute.

În ședința consacrată dezbaterii interpelărilor un grup parlamentar nu poate prezenta mai mult de o interpelare. În cazul în care timpul consacrat interpelărilor permite, un grup parlamentar poate dezvolta și o a doua interpelare.

Art. 164. — În ședința consacrată dezvoltării interpelării se dă cuvântul interpelatorului și apoi reprezentantului primului-ministru.

Art. 165. — Camera Deputaților poate adopta o moțiune prin care să își exprime poziția cu privire la problema ce a făcut obiectul interpelării.

4. Interpelări pentru primul-ministru

Art. 166. — Din două în două săptămâni, în ziua de luni, consacrată răspunsurilor la interpelări, între orele 18,00–18,30, deputații îl pot interpela pe primul-ministru. Interpelările trebuie să vizeze politica Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe.

Interpelările ce urmează să fie adresate primului-ministru se depun la secretarul desemnat al Camerei Deputaților până în ziua de miercuri, ora 14,00, din săptămâna care precedă răspunsurile primului-ministru.

Art. 167. — Interpelările vor fi adresate în ordinea depunerii lor la secretarul desemnat al Camerei Deputaților. Fiecare interpelare se expune într-un interval de timp de cel mult două minute. Primul-ministru răspunde la interpelare în cel mult 3 minute. Autorul interpelării, după audierea răspunsului, poate interveni cu întrebări suplimentare și cu comentarii, fără a depăși două minute. Primul-ministru are la dispoziție două minute pentru exercitarea dreptului la replică. După aceasta, în legătură cu interpelarea respectivă nu mai poate avea loc nici o altă intervenție.

Art. 168. — În situații justificate interpelarea primului-ministru poate fi amânată cel mult o săptămână.

5. Informarea Camerei Deputaților și a deputaților

Art. 169. — Camera Deputaților și deputații au dreptul să obțină informațiile necesare în vederea desfășurării activității lor din partea organelor administrației publice.

Art. 170. — Camera Deputaților și comisiile sale pot cere Guvernului și celorlalte organe ale administrației publice informații și documente în cadrul controlului parlamentar al activității acestora.

În cazul în care informațiile sau documentele solicitate privesc, potrivit legii, secrete de stat, Guvernul informează Camera Deputaților despre aceasta, iar Camera decide în ședință secretă.

Documentele se restituie după consultare.

Art. 171. — Deputatul poate solicita de la organele administrației publice centrale, printr-o cerere adresată președintelui Camerei Deputaților sau președintelui comisiei permanente din care face parte, orice informații sau documente, în copie certificată, utile pentru desfășurarea activității sale. Cererea poate fi refuzată în cazul în care

aceasta privește secrete de stat de importanță deosebită. Refuzul se aduce la cunoștință Camerei Deputaților care va decide în ședință secretă.

6. Petiții

Art. 172. — Oricine are dreptul de a se adresa cu petiții Camerei Deputaților.

Petițiile vor fi prezentate în scris și semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

Art. 173. — Petițiile se înscriu într-un registru, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii.

Art. 174. — Petițiile înregistrate se transmit Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții și altor comisii permanente, spre dezbateri și soluționare.

Oricare membru al Camerei poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest sens președintelui comisiei sesizate.

Art. 175. — Comisia va decide, în termen de cel mult 10 zile, dacă va trimite petiția unei autorități publice competente ori o va clasa sau, în cazuri deosebite, dacă o va prezenta Camerei.

Petiționarului i se aduce la cunoștință soluția adoptată.

Art. 176. — Trimestrial Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții prezintă Biroului permanent și, la începutul fiecărei sesiuni, Camerei un raport asupra petițiilor primite și asupra modului de soluționare a acestora.

În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de autoritățile publice la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

Autoritățile publice care au primit petiții spre soluționare sunt obligate să transmită comisiei soluțiile adoptate în termen de cel mult o lună de la primirea petiției.

7. Diverse intervenții

Art. 177. — În fiecare zi de marți primele 50 de minute ale ședinței vor fi rezervate pentru diverse intervenții ale deputaților.

Împărțirea celor 50 de minute se va face pe grupuri parlamentare ale majorității, opoziției și pe deputați care nu fac parte din acestea. În cazul în care timpul afectat nu se epuizează președintele de ședință este abilitat să acorde cuvântul în continuare, respectându-se aceeași regulă.

Ordinea luărilor de cuvânt va fi alternativă, din săptămână în săptămână, și se va face pe grupuri parlamentare.

Durata intervenției nu poate depăși 3 minute.

Art. 178. — Înscrierile pentru diverse intervenții asupra unor probleme de actualitate se fac în ziua de luni, între orele 19,00–20,00, la secretarul desemnat al Camerei Deputaților, cu excepția cazurilor neprevăzute.

Înscrierile pentru diverse intervenții consacrate unor aniversări, comemorări etc. se vor face cu o săptămână înainte, tot în ziua de luni, între orele 19,00–20,00, la secretarul desemnat în acest scop.

Art. 179. — În cazul în care tematica și conținutul intervenției vizează activitatea și politica Guvernului, extrasul respectiv din stenogramă va fi transmis ministrului pentru relația cu Parlamentul.

CAPITOLUL IV

Statutul deputatului

Secțiunea 1

Imunitate parlamentară

Art. 180. — Deputații se bucură de imunitate parlamentară de la data eliberării certificatului doveditor al alegerii, sub condiția validării.

Art. 181. — Deputatul nu poate fi tras la răspundere juridică, sub nici o formă, pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Art. 182. — Nici un deputat nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată penală ori contravențională fără încuviințarea prealabilă a Camerei Deputaților și după ascultarea sa.

Cererea de reținere, arestare, percheziție sau privind posibilitatea trimiterii în judecată penală ori contravențională se adresează președintelui Camerei de către ministrul justiției. Săvârșirea sau descoperirea ulterioară a unor noi fapte penale sau contravenționale determină introducerea unei noi cereri de reținere, arestare, percheziție sau de trimitere în judecată penală ori contravențională.

În cererea adresată președintelui Camerei Deputaților ministrul justiției va preciza și va motiva pentru care dintre măsurile prevăzute la art. 69 din Constituție solicită încuviințarea.

Președintele Camerei aduce la cunoștință deputaților cererea, în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de disciplină și imunități spre examinare, care va stabili prin raportul său dacă există sau nu există motive temeinice pentru aprobarea cererii. Hotărârea comisiei se adoptă, în cel mult 30 de zile de la sesizare, prin votul majorității membrilor comisiei. Votul este secret.

Ministrul justiției va înainta Comisiei juridice, de disciplină și imunități toate documentele pe care aceasta le solicită; în caz de refuz comisia se va adresa Camerei Deputaților, prin intermediul Biroului permanent, pentru a hotărî cu privire la acest refuz.

Cererea prevăzută la alin. 2, împreună cu raportul comisiei, se înaintează grupului parlamentar din care face parte deputatul în cauză. Grupul își va exprima punctul de vedere cu privire la cerere într-un raport scris, în termen de 30 de zile de la data sesizării grupului.

În cazul deputaților care nu fac parte din nici un grup parlamentar aceștia pot să depună la Biroul permanent punctul de vedere cu privire la cerere.

Raportul comisiei, împreună cu raportul grupului parlamentar, se înaintează Biroului permanent și se supun dezbaterii și aprobării Camerei Deputaților. Camera Deputaților se va pronunța separat asupra fiecărei măsuri a cărei încuviințare se cere de către ministrul justiției, potrivit art. 69 din Constituție.

Camera Deputaților hotărăște asupra cererii în cel mult 3 luni de la sesizare, cu votul majorității membrilor săi. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 183. — Numai în caz de infracțiune flagrantă deputatul poate fi reținut și supus percheziției fără încuviințarea prealabilă a Camerei Deputaților. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și percheziției. Președintele Camerei poate fi informat și pe altă cale.

În cazul în care Camera Deputaților constată că nu există temei pentru reținere, se va dispune imediat revocarea acestei măsuri. În situația în care Camera Deputaților nu este întrunită în ședință, această competență revine Biroului permanent.

Dispoziția de revocare a reținerii se execută de îndată prin ministrul justiției.

Art. 184. — Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

Secțiunea a 2-a

Incompatibilități

Art. 185. — Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului, precum și cu alte funcții stabilite prin lege.

Art. 186. — Calitatea de deputat este incompatibilă cu funcția de Președinte al României și cu cea de senator.

Art. 187. — Mandatul de deputat este incompatibil cu statutul persoanelor care, potrivit legii, nu pot face parte din partidele politice.

Art. 188. — Se interzice utilizarea numelui însoțit de calitatea de deputat în orice acțiune publicitară privitoare la o activitate care aduce profit.

Art. 189. — Deputatul care se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute la art. 185–188 va demisiona din funcțiile care sunt incompatibile cu mandatul de deputat în termen de 10 zile de la data apariției cazului de incompatibilitate.

După expirarea termenului prevăzut la alin. 1 deputatul care continuă să se aplece într-un caz de incompatibilitate este considerat demisionat din funcția de deputat. Demisia se aduce la cunoștință Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 190. — Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului, formațiunii politice ori coaliției acestora, dacă până la data validării mandatului partidul sau formațiunea politică pentru care a candidat confirmă în scris că aparține acesteia. Asupra legalității alegerii supleantului comisia de validare va prezenta Camerei Deputaților un raport.

Art. 191. — În cursul termenului prevăzut la art. 189 deputatul trebuie să declare în scris la Biroul permanent orice activitate pe care va continua să o desfășoare în viitor, care se încadrează în incompatibilitățile prevăzute de lege.

Art. 192. — Schimbările intervenite în activitatea deputatului pe durata exercitării mandatului se aduc la cunoștință Biroului permanent, în scris, în cel mult 10 zile de la data apariției acestora.

Art. 193. — Cazurile de incompatibilitate vor fi trimise spre examinare Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, care va întocmi un raport. Propunerile comisiei se aprobă de Cameră cu votul majorității membrilor săi.

Dacă deputatul a făcut să înceteze cauza de incompatibilitate, după sesizarea comisiei, se va lua act despre aceasta în procesul-verbal al ședinței; asemenea cazuri nu se trec în raportul comisiei.

Secțiunea a 3-a

Exercitarea mandatului de deputat

Art. 194. — Deputații, reprezentanți ai poporului, își exercită drepturile și își îndeplinesc îndatoririle pe toată durata legislaturii pentru care au fost aleși.

Art. 195. — Deputații intră în exercițiul mandatului, pe baza certificatului doveditor al alegerii, la data întrunirii legale a Camerei Deputaților, sub condiția validării.

Art. 196. — După validarea mandatelor, deputaților li se eliberează legitimația de membru al Camerei Deputaților, semnată de președintele acesteia.

Deputații primesc un însemn distinctiv al calității lor de reprezentant al poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului.

Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se suportă din bugetul Camerei Deputaților.

Art. 197. — Calitatea de deputat încetează la data întrunirii legale a Camerei nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

Art. 198. — Deputații pot demisiona prin cerere scrisă, adresată președintelui Camerei. Acesta, în ședință publică, îl întreabă pe deputatul respectiv dacă stăruie în demisie, iar dacă răspunde afirmativ sau nu se prezintă în Cameră pentru a răspunde, cu toate că a fost înștiințat, președintele declară locul vacant.

Art. 199. — Deputații care sunt membri ai Guvernului vor primi indemnizația și diurna de deplasare*) de la autoritățile la care își desfășoară activitatea.

Art. 200. — Reținerile din indemnizația lunară a deputatului în temeiul art. 48, 131 și 207 se aprobă de Biroul permanent pe baza examinării lunare a situației prezenței deputaților la lucrările Camerei.

Secțiunea a 4-a

Absențe și concedii

Art. 201. — Nici un deputat nu poate lipsi de la ședințele Camerei sau comisiei din care face parte decât în cazul în care a obținut aprobarea unui concediu.

Deputații, cu aprobarea Camerei sau a Biroului permanent, pot participa la desfășurarea altor acțiuni parlamentare, situație în care nu sunt considerați absenți.

Prevederile alin. 2 se aplică și deputaților care sunt membri ai Guvernului, în cazul în care absența acestora a fost determinată de exercitarea atribuțiilor funcției pe care o îndeplinesc.

Prezența deputaților, membri ai Guvernului, la lucrările în plen ale Camerei Deputaților este obligatorie la deschiderea și încheierea sesiunilor, la dezbaterile și adoptarea proiectelor de legi și a propunerilor legislative din sfera lor de competență, la desfășurarea orei ministeriale consacrate întrebărilor și răspunsurilor la întrebări, la dezbaterile interpelărilor privind politica ministerului de care răspund, la prezentarea rapoartelor și declarațiilor politice ale primului-ministru.

Secțiunea a 5-a

Sanțiuni

Art. 202. — Abaterile de la regulament atrag următoarele sancțiuni:

- a) avertismentul;
- b) chemarea la ordine;
- c) retragerea cuvântului;
- d) eliminarea din sala de ședințe;
- e) interzicerea participării la lucrările Camerei pe timp de maximum 15 zile;
- f) excluderea temporară.

Sanțiunile prevăzute la lit. a), b), c) și d) se aplică de către președintele Camerei, iar cele prevăzute la lit. e) și f), de către Cameră, la propunerea președintelui.

Pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute la lit. e) și f) cazul se va trimite Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care va prezenta un raport asupra cercetării efectuate.

Art. 203. — La prima abatere de la regulament președintele Camerei îl avertizează pe deputatul în culpă și îl invită să respecte regulamentul.

Art. 204. — Deputații care vor nesocoti avertismentul și invitația președintelui și vor continua să se abată de la regulament, precum și cei care, chiar pentru prima dată, încalcă în mod grav dispozițiile regulamentului vor fi chemați la ordine.

Chemarea la ordine se înscrie în stenograma ședinței.

Art. 205. — Înainte de a chema la ordine un deputat președintele Camerei îl invită să își retragă sau să explice cuvântul care a generat incidente și care ar da loc la aplicarea sancțiunii.

Dacă expresia întrebuițată a fost retrasă sau regretată ori dacă explicațiile date sunt apreciate de președinte ca satisfăcătoare, sancțiunea nu se mai aplică.

*) A se vedea nota de subsol de la pag. 11.

Art. 206. — În cazul în care, după chemarea la ordine, un deputat continuă să se abată de la regulament, președintele Camerei îi va retrage cuvântul, iar dacă persistă, îl va elimina din sală.

Art. 207. — În cazul unor abateri grave, săvârșite de deputat în mod repetat, sau al unor abateri deosebit de grave Camera poate aplica sancțiunea interzicerii participării deputatului la lucrările ei pe o perioadă de maximum 15 zile sau poate hotări, la propunerea președintelui, excluderea temporară a deputatului în culpă.

Gravitatea abaterilor va fi stabilită de Comisia juridică, de disciplină și imunități în cel mult 4 zile.

Art. 208. — Excluderea temporară poate varia de la o ședință până la maximum 30 de ședințe din aceeași sesiune.

Aplicarea excluderii temporare are următoarele consecințe:

a) suspendarea indemnizației lunare pe timpul excluderii;
b) suspendarea drepturilor ce țin de calitatea de deputat, cu excepția imunității;

c) interzicerea participării la lucrările Camerei și ale comisiilor;

d) interzicerea accesului în localul Camerei Deputaților.

Art. 209. — Excluderea se execută de către chestor și, în caz de opunere, cu ajutorul forței publice puse la dispoziția președintelui Camerei.

Art. 210. — Pentru menținerea ordinii în ședințele comisiilor președinții acestora au aceleași drepturi ca și președintele Camerei și pot aplica sancțiunile prevăzute la art. 202 alin. 1 lit. a), b) și c).

În cazul în care un deputat săvârșește abateri deosebit de grave, președintele comisiei va suspenda ședința și va aduce cazul la cunoștință președintelui Camerei, care îl va supune Camerei Deputaților în vederea aplicării sancțiunilor prevăzute de regulament.

CAPITOLUL V

Serviciile Camerei Deputaților

Art. 211. — Personalul din serviciile Camerei Deputaților este condus de secretarul general al Camerei Deputaților.

Secretarul general și secretarul general adjunct sunt numiți și eliberați din funcție de către Camera Deputaților, la propunerea președintelui acesteia.

Secretarul general este ordonator principal de credite.

În îndeplinirea atribuțiilor sale secretarul general emite ordine.

Art. 212. — Camera Deputaților aprobă bugetul propriu înaintea dezbaterii bugetului de stat și îl înaintează Guvernului în vederea includerii lui în bugetul de stat.

Includerea cheltuielilor de capital în bugetul propriu se face cu consultarea Guvernului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 213. — Proiectele de lege și propunerile legislative înscrise pe ordinea de zi a Camerei Deputaților și a Senatului al căror mandat a expirat își continuă procedura în Camera Deputaților nou-aleasă.

Art. 214. — Camera Deputaților adoptă hotărâri potrivit procedurii prevăzute la art. 80–143.

Art. 215. — Dispozițiile prezentului regulament pot fi modificate potrivit procedurii de elaborare și adoptare a legilor, prevăzută la art. 80–143, cu votul majorității deputaților.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
